הרב מאיר יהודה גץ

רב הכותל

הרב מאיר יהודה גץ, רב הכותל והמקומות הקדושים, נולד בטוניס בט"ו באב ה'תרפ"ד (1924). הוא הוסמך לרבנות כבר בגיל שמונה עשרה כדי לקבל הכרה מהשלטונות בפעולותיו כרב, למד משפטים בהתכתבות והוסמך כעורך-דין.

ובגיל תשע עשרה נשא לאישה את אסתר ספרוטה וכיהן כרב אזורי בצפון מערב טוניסיה, עד לעלייתו לארץ בשנת ה'תש"ט (1949). הרב גץ הרה פעיל בתנועה הציונית בטוניס והספיע על בני קהילתו לעלות לארץ. הרב דאג שבני הקהילה ילמדו להשתמש בנשק, מחשש לפרעות מצד הערבים ולימים כתבו הרב והרבנית בלבדתם: **"עניין העלייה ארצה היה בהווייתנו. כל הזמן חיינו במחשבת ארץ ישראל. בבית דיברנו עברית עם התינוקות. גם שמות בניים והורים נתנו לילדים שלנו ללא כל הוספת של צליל צרפתי זה או אחר... שיעורים בלימוד עברית, היסטוריה של עם ישראל ומפת ארץ ישראל היו מעשה יום יומי בבית התחנה הרבנית הראשית."**

בשנת 1949 עלה הרב גץ עם משפחתו לי"ראס אל אחמר" שהפך לאחר זמן קצר למושב "כרם בן דמודה" על שמו של התנא ר' יוסי בן דורא שקבור בקרבת מקום. הרב היה ממקימי המושב והנעתו למקום עוררה תקווה רבה בתושבים שעברו תקופה קשה של מצוקה עד אז.

אולא כיהן כרב היישוב ומנהל בית הספר הממלכתי דתי האזורי. כרב היישוב הוא דאג שיהיו תפילות משותפות לבני כל העדות, ורק בראש השנה התפצלו לשני מניינים, אשכנזי וספרדי. תקופה מסוימת שימש כמפקד ההגנה האזורית, למרות שמלכתחילה ביקשו לפוטרו משירות בשל היותו רב ואב לילדים רבים. באחת משיחותיו עם חברי המושב שאל אותו אחד מהם מדוע יש רבנים שאינם עולים לארץ ישראל? השיב לו הרב: **"יש שתי גישות לגבי דור הגאולה. האחת - האומרת שצריך להמתין עד בואת המשיח והוא יעלה את כל עם ישראל לארץ ישראל. והשנייה - בה אני מאמין - דוגלת בעשייה. קידום הגאולה בפעולה ידיו. אנו בעצמנו נעלה ארצה ונקלוט יהודים מכל קצוות הבל. ניישב ונבנה את הארץ. ואמן הנני וזכיתי לראות שהארץ שמחה בדרכנו, מקבלת באהבה את בניה השבים אליה ונתינת פרי."** על אהבתו לארץ ולהתיישבות כיפר בן השאר הרב יוסף אלנקוות ראש המועצה הדתית בגוש קטיף: **"מקהמנו את היישוב גדיד בגוש קטיף והיינו בלי פחד תורה, חרב ממנהגו והשאיל לו ספר תורה מספרי הכותל המערבי, באמורו שאם כי אינו נוהג להתיר הוצאת ספרים מהכותל, אך לשם חיזוק המתייישבים הוא יחרוג ממנהגו.**

במלחמת שש הימים שכל הרב את בנו בכורו, אבנר שמעון בקרב לשחרור ירושלים ובן נוסף, יאיר גד מהיישוב נוה צוף, נהרג בשנת תשמ"ח (1988) בעת שהנה משאית ערבי סגע במטבעותו. בשנת ה'תשכ"ח (1968) עבר הרב לגור בירושלים ומונה למתאם ברחבת הכותל, אח"כ מונה על ידי הרבנות הראשית כ"רב הכותל ויתר המקומות הקדושים מסביב להר הבית", ובשנת תשנ"ג מונה גם כרב של כל המקומות הקדושים בארץ ישראל.

בימי חייו היה נוהג הרב גץ בפרישות כדרך המקובלים, וכך היה קם לומד תיקון חצות במנהרות הכותל מול מקום קודש הקודשים, לומד עד לתפילת שחרית כותיקין, ומשיך ללמוד לאורך כל היום עד לתפילת ערבית.

הוא אכן היה נצרך לשמחו אחר. בחיותו בירושלים רצה לשלב בין לבושי המקובלים הספרדים (גלביה וחרבוש לבן) אותם לבש בהיותו בכרם בן דמודה, לבין הלבוש החסידי הירושלמי, וכלן לבש קפוטה שטריימל בצבע לבן.

בשנת ה'תשל"ג (1973) שיקם הרב גץ את המבנה של ישיבת המקובלים בית אל, הקים את הישיבה מחדש ועמד בראשה. ימים ספורים לפני מותו הושלמה בניית הישיבה במקומה המקורי, והוא השתתף בחנוכת הישיבה.

הרב גץ נפטר בכ"ג באלול ה'תשנ"ב, בצוואתו, שנכתבה בשנת הארבעים לחייו, כיוון שחשש לחייו עקב ניתוח שנאלץ לעבור, ונתגלתה שלש שנים לאחר מותו, כתב הרב גץ בין השאר: **"יהיתי לחיות באדמת קודשנו ולראות באתחלתא דגאולה בקום שלטון ישראל בארצא קדישא, דבר אשר נרם לקידוש ה' בעולמנו, באשר כל עמי הארץ ראוא שיש אלוקים בישראל ודברו אמת ביד עבדיו הנבאים."** ●

המשך מעמוד העשר

לידתו. היא גם עניין תודעתי. הבגדים שאדם לובש, החינוך שהוא מקבל, התכנים שהסביבה מקרינה עליו וגורמים נוספים אמורים לסייע בידי האדם לגבש את זהותו הנכונה. זו שהוענקה לו על ידי הקב"ה בעת יצירתו. גורמים סביבתיים ובגדים חיצוניים עלולים לשטשש את הזהות המיוחדת ולהביא את האדם לחשכה של תועבות כנען.

לא זה חלקם של ישראל. ירושת ארץ חמדה ניתנה להם בתנאי ברור:

> **"כשאדם רוצה להיות צדיק גמור קשה לו להיות בעל תשובה על כן ראוי שתמיד ישאף להיות בעל תשובה, ואז תוכל התשובה לנשאו למדרגת צדיקים גמורים ולמעלה מזה**
> (הראי"ה קוק, אורות התשובה י"ד, ל"ז)

ולא תקיא הארץ אתכם, בטמאכם אתה, כאשר קאה את הגוי, אשר לפניכם, כי כל אשר יעשה, מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשה, מקרב עמם. ושמרתם את משמרתי, לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם, ולא תטמאו, בהם: אני ה' אלקיכם. (שם שם, כ"ח ל).

ואמר לכם, אתם תירשו את אדמתם, ואני אתננה לכם לרשת אתה, ארץ זבת חלב ודבש: אני ה' אלקיכם (שם כ', כ"ד). ●

עברה שנה ואנו לא שוכחים

מוצרי גוש קטיף בחבילה אחת

- פאנל לפלאפון **25** ₪
- שרוך לפלאפון **5** ₪
- תיק צד **25** ₪
- צמיד **5** ₪

כל החבילה ב: 50 ₪ בלבד

- כל ההכנסות קודש להמשך המאבק
- ניתן לקנות כל פריט בנפרד
- המחיר לא כולל דמי משלוח

להזמנות: **052-5666947**

מכרז למכירת רכבי המועצה

המועצה האזורית מטה בנימין מבקשת בזאת הצעות למכירת רכבי המועצה בהתאם לפפורט:

	ת. רישוי	שנת הרכב	שנת יצור	מחיר מינימום
1	8434224	יונדאי אלנטרה	2001	29,000
2	9938420	יונדאי אקסנט	1999	13,000
3	8339824	יונדאי אקסנט	2001	22,800
4	8070323	יונדאי אקסנט	2000	19,000
5	7971317	יונדאי אקסנט	1999	13,000
6	5507936	יונדאי אקסנט	2002	27,100
7	9816517	יונדאי לנטרה סדן	2000	20,750
8	2114510	יונדאי אקסנט	2002	22,800
9	5500436	יונדאי אקסנט	2002	27,100
10	5505236	יונדאי אקסנט	2002	27,100
11	3492435	יונדאי אקסנט	2002	27,100
12	3495335	יונדאי אקסנט	2002	27,100

תנאי השתתפות במכרז:

- את הצעת המחיר יש להניע עד לתאריך 7.9.06 בשעות 12:00 בתעמוסה סגורה לתיבת המכרזים של המועצה בישוב פסגות. ● הצעה אשר תוגש לאחר התאריך המפורט לעיל לא תתקבל. ● השלת הצעת המחיר בצירוף המחאה אישית על 10% מהיקף הצעה לכל רכב בנפרד. ראות בצמוד לטופס השתתפות מכרז אשר מעודכן וחתום בהתאם לנדרש. ● ביצוע העברת בעלות יתבצע בימים הקרובים על שם הקונה (מניש הצעה) בלבד. ● השלום בגין העברת בעלות יחול על הקונה וזאת לאחר השלום מחיר הרכב במלואו, ולפני קבלת הרכב לרשותו. ● הרכבים יימכרו במצבם הנוכחי ואין המועצה אחראית לגבי מצבם המכני ו/או הבטיחותי ו/או הראיוני של כלי הרכב. ● הצעת המחיר חייבת להיות בגובה יותר ממחיר הפיתיחים הקובע לגבי כל רכב. הצעות נמוכות יותר תפסלנה. ● את הרצעות יש להגיש ע"ג טופס הצעת מחיר שאותו ניתן לקבל אצל דקלה בטלפון: **02-9977105** או במייל ל dikla@binyamin.org.il ● בדבר פרטים נוספים ניתן לפנות למר מוטי חיון בטלפון: **052-5666249**

פנחס ולרשטיין
יו"ר המועצה

גליון 12 | אלול תשס"ו | 39 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן
במה תורנית חיזוקונית ומעשית לחיזוק מחויבות בארץ
ישב שלנו

עד הפרשה כי תצא

הרב יעקב מדן - ראש ישיבת הר עציון

צניעות וזהות אישית - הבסיס לירושת הארץ

לא יהיה כלי גבר על אשה, ולא ילבש גבר שמלת אשה: כי תועבת ה' אלקיך, כל-עשה אלה. (דברים כ"ב, ה)

הדיסוק העיקרי בהלכות אלו התרכז בראשונים ובהלכה הקדומה יותר באיסור על גבר ללבוש שמלת אישה, דוגמת צביעת השערות, ההסכלת במראה וכד'. מסיבות שלא ניגע בהן עבר משקלו של המשא ומתן ההלכתי בדורות האחרונים דווקא לדיון באיסורים המוטלים על האישה. וראי שני האיסורים ניתנו מרושה אחד, וחשיבותם וחבריותם שווה.

הנימוק העיקרי המופיע בפוסקים לאיסור הוא הצורך למנוע תערובת בין גברים ונשים, תערובת העלולה להביא לפרצות.

ההיגיון העומד מאחורי חשש זה הוא, שאם גבר יופיע כאישה, הוא יוכל להיכנס לחברת נשים ולגאוף עימהן. אישה שתלבש בגדי גבר תוכל להיכנס לחברת גברים ולגאוף עימם.

אם קשיים אלו ראוה בנימוק זה:

א. במציאות נורמלית, גם גבר שילבש שמלת אישה, מכנה גופו, מראה פניו וקולו יסגירו את היותו גבר, בדרך כלל תוכר אישה שתלבש בגדי גבר, בדרך כלל תוכר כאישה. ב. מה טיבו של איסור זה היום, כשמציאות חברה מעורבת פשתה לצערנו כמעט בכל מקום, וגבר הרוצה לגאוף עם אישה ולהיפך, אינם צריכים להתחפש לבני המין השני.

בצער אומר, שאפשר שמציאות חיינו עשויה להאיר את המקראות באור שונה והפוך מן המקובל עד דורנו.

לא יהיה כלי גבר על אישה, כדי שלא תשב בו בין הנשים (ולא בין הגברים, כמדרש המקובל), לא ילבש גבר שמלת אישה, כדי שלא יישב עימה בין הגברים (ולא בין הנשים, כמדרש המקובל). גבר עם סממנים חיצוניים נשיים מזמין בהתפעתו גבר אחר ליחסים אסורים עמו. אישה עם סממנים חיצוניים גבריים מזמינה אישה אחרת ליחסים אסורים עימה. לכן כיונתה התורה את לכישת הבגדים האסורה בשם: "תועבת ה' אלקיך". ויש בכך להזכיר את התייחסותה לתרועבות עמי כנען שם: הורישם מפנינו: **"את זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא** (ויקרא י"ח, כב).

אם נכונים דברינו, אפשר שמצאנו מקור לאיסור עולה על יחסים בין נשים, מגיה שהתחבטו בה הרמב"ם והרא"ש.

●

ההוהה המינית של האדם אינה רק עניין ביולוגי, שנכפתה על האדם משעת

המשך בעמ' 11

שבת	ירושלים	שכם	תל אביב	חיפה	חברון	באר שבע
כניסות	18:28	18:33	18:44	18:34	18:42	18:35
יציאות	19:39	19:39	19:41	19:41	19:40	19:40

יקראת החגים המתנה האידיאלית
סט הישועות

ניתן להשיג את כוס הישועות

למצרת בצורת המצורה הריאה אותו כצויר בצורת המצורה יצמא יין חסד בעיני אלקים ואדם ומעבטח לו שהוא בן העולם הבא (החיי"א)

מטתת הפרכסה עם שמות המלאכים המסוגל לעושר (הרב כדורי זצ"ל)

קמיע נגד עין הרע סגולתו לדחוק ולהרחיק את המזיקין (הרש"ש)

26 שמות הקודש מהבן איש חי מסוגל לברכה ובעיקר לשמירה

יוצות הכסף חקוקים בו שמות המלאכים מסוגל לזיווג, שלום בית

הקמיעות הנ"ל הינם ציפוי זהב טהור ומתאימים לבית, למשרד וכו'
אנו באים לקראת הציבור היקר באופן תשלום נוח:
450 ₪ ב- 2 תשלומים של- 225 ₪

טבעת הפריון

טבעת הפריון אשר מיוסדת ומובאת מגדולי המקובלים, וסגולותיה העיקריות הן: פריון, פרנסה, שמירה, מציאת חן וזיווג... **רמאמר (קו הישר פ' ט') "כל הנטשא אותה על דאי ינגאל מקרי ולא יתיירא משום פחד ושכון ושכב לבטח ומובטח לו שמירה עלינה ולכל טוב...". הטבעת** מגיעה עם כל הידורה - 12 אבני החושן.

המוצרים הללו באריזה יחידת לחג
מחיר מיוחד לשבוע זה בלבד!!!
450 ₪ ב- 2 תשלומים של 225 ₪

המלאי מוגבל

בחסות עמותת לנ"ל **למען נזקיי ישראל** המסייעת לאלו הנצרכים לטיפול רפואי. רכישה זו מהווה תרומה לעמותה

בברכת כתיבה וחתימה טובה, עמותת לנ"ל

0528-95-13-95

סיפור של מקום הרחיבי מקום אהלך - היציאה מהחומות

"ה' ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי, האריכי, מיתדיך, ויתדותיך, חזקי" (ישעיה נ"ד, ב)

הפסוק הלקוח מן ההפטרה מתאר את הכמיהה להתפשטות של עם ישראל בארץ ישראל על אף הצרות והמיצרים. את הפסוק הזה ניתן היה לראות בתחילת כתבי היסוד של רבות מן המשכונות הראשונות שנבנו מחוץ לחומות. חלק מן המשכונות הראשונות שנבנו מחוץ לחומות, נבנו ע"י תלמידיו של הגר"א שעלו לארץ מתוך כוונה לקדם את פני הגאולה בעשייה ובבנייה כשהפסוק "הרחיבי מקום אהלך..." משמש כזרז וכסמן למסירות לגיבו.

החיים בעיר שבתוך החומות במאה ה-19 היו בלתי נסבלים. הצפיפות הייתה רבה והתנאים התברואתיים נמוכים מאד. הרצון לעזוב ולצאת אל העיר נתקל בפחד הנורא שבחיים מחוץ לחומה - שם נמצאים השודדים האמיתיים וסכנות רבות.

ב1860 מקים משה מונטיפיורי שכונה מחוץ לחומה וקורא לה **"משכנות שאננים"** מתוך שאיפה לקיים את הפסוק מישעיהו פרק ל"ב י"ח: "וישב עמי, בנוה שלום; ומשכנות, מבטחים, ובמנוחה, שאננות" בניית השכונה לא משכה קהל רב אל מחוץ לחומה והסיכון ביציאה נותר כמעט כפי שהיה. אך למעשה זה היה חשיבות רבה - נפתח פתח לגל של יציאות מתוך העיר העתיקה לכיוון מערב.

בין השכונות הרבות שהוקמו הייתה **"נחלת שבעה".**

את הקמת השכונה זו יזמו שבעה חברים בשנת 1869 - יוסף רבילין, מיכל כהן, יואל משה סלומון, יהושע ילין, ארה ליב הורוביץ, ביניש סלנט וחיים הלוי קבנר.

בשל החוק התורכי האוסר קניית קרקעות ע"י נתינים זרים, קונתה את הקרקע אחת מנשות המיסיסים אשר הייתה ילידת הארץ ובנוסף לכך דברה ערבית. על קרקע זו ייסדו את נחלת שבעה. יוסף רבילין היה הכוח המניע ליציאה אל מחוץ לחומות והקמת שכונות רבות בעיתון נחלת שבעה ומאה שערים, וכן היה מה יזמנים ליסוד פתח תקווה.

ברבילין הוטחה ביקורת רבה מצד חלק מאנשי ירושלים, גם על היסיכון שביציאה מחוץ לחומות וגם על שימוש בכספי החלוקה מחו"ל למטרות קיום מצוות "הרחיבי מקום אהלך", (כלשונו כפי שנכתב גם בספר קול תור של רבי הלל ריבלין). רבילין טען באיגרותיו לחו"ל כי המקטרגים הם מיעוט ורוב אנשי ירושלים לצידו. כדי להוות דוגמה ליציאה מחוץ לחומות גר במשך שנה וחצי לבדו בשכונת נחלת שבעה (באותה תקופה בשכונות שאננים התגוררו רק בשעות האור ולפני השקיעה הוו חוזרים לתוך העיר העתיקה) עד שהצטרפו אליו אנשים נוספים.

יואל משה סלומון יצא גם הוא ב1878 להקים את **פתח תקווה** באדמות אום-לבס וגם הוא נתקל בקשיים רבים, שבסופו של דבר גרמו לתושבי פ"ת, ב1881 לעזוב.

סיפורי השכונות רבים ומעניינים. העיקרון שהנחה את היוצאים מן החומה היה - שאת הגאולה יש לקדם, את התהליכים המסובכים יש לעבור תוך השתדלות רבה. **בריצת החומה אינה דבר מקובל ולעיתים נוח להישאר בתוך החומה - מוגן ובטוח. אך כדי לקדם את רעיון הגאולה, כפי שהדגיש הגר"א לתלמידיו, יש לפרוץ את החומה,** בדיוק כפי שצה"ל פרץ את חומת "הקו העיראני" ב1967 והתחבר לה הצופים ובזה איחד את ירושלים.

מתוך השתדלות ופריצת החומות הפייזיות נזכה להשתדל ולפרוץ את החומות הרוחניות המונעות מאיתנו להתחבר ולאחד את נחותינו. ●

מבט לחתי"שבות

ארו לעצמם את התמונה הבאה: אתם הולכים לקחת את הילד מגני, מברכים לשלום את השכנים והחברים, ולפתע מנגינת כינור ברקע. אתם עוצמים את העיניים ונדמה לכם שאתם מגאזינים למוזיקה שנולדה לפני שנים רבות... כשתפקחו את העיניים, תמצאו את עצמכם כאן, בחבל בנימין, ביישוב עטרת.

עטרת היא משפחה גדולה, מגוונת

ומקסימה של אנשים שמגשימים את דרך חייהם המלאה בחלוצות ובאמונה: אמונה בבניית ארץ ישראל, אמונה בחינוך תורני-שורשי לילדים, ובעיקר אמונה וביטחון בדרך ההגשמה עליה קם היישוב. ובגינת הכינור? הגנינה בוקעת המהשיבה התיכונית מוזיקלית שבישוב - "כינור דוד", המבטאת את האווירה המיוחדת והרוחנית בה אנו חיים.

עטרת ממוקמת במרכז חבל בנימין, על הקצה המערבי של רכס הרי השומרון בגובה 760 מ' מעל פני הים. כחצי שעה נסיעה מירושלים, או 40כ דקות מתל אביב. מיקומו היחודי מעניק ליישוב נקודת תצפית מרהיבה על פני כל מישור החוף השפלה, מערובות עד ערובות אשקלון.

עטרת נוסדה באלול תשמ"א עם גרעין של שמונה משפחות וארבעה רווקים. כיום היישוב מונה כ80 משפחות ולהן כ240 ילדים ובני נוער, כן ירבו. האוכלוסייה מגוונת הן בגילאים - החל מזוגות צעירים ועד משפחות שמגדלות כבר את הדור השלישי, הן ברקע - בוגרי ישיבות, אקדמאים ואנשי מעשה, והן בעיסוק - סטודנטים, אנשי חינוך, כוללניקים ובעלי מקצועות חופשיים. בעטרת מפשיכים לקלוט זוגות צעירים ובינתם דור המהמשך של היישוב - בני המקום שנולדו כאן ובחרו להקים את ביתם בפינה שלוזה זו.

בימים אלו אנו חוגגים 25 שנה ליישוב, ובמסגרת זו חונכנו פינת חמד חדשה בפאתי היישוב - מעין ששופץ והוכשר בעיקר בעבודה עצמית של נוער היישוב.

המיחוד בעטרת היא השלוזה וההרמונית בין סוגי האוכלוסייה השונים, שהמאחד העיקרי ביניהם הוא הרצון לבנות את הארץ ולחיות חיי תורה וחברה מלאים. משפחה שתבוא ליישוב תמצא את מקומה המתאים בחיקה החמים של קהילת עטרת. ●

לפרטים:
משרד היישוב: 08-9230274
רחל: 052-5666514
מרכז מידע אמנה:
1-800-260-240

המופיע לאור:
ישע
הוצאת ישע ומרכז עזה
מועצת יש"ע
מועצת היישובים היהודיים ביהודה שומרון וחבל עזה
עורכי:
משה מאיר סופרין
אליאב אביאל
עיצוב:
מיי צור,
אליאב אביאל
מנהלי מערכת:
שמואל בלייבו
052-8903906
הפצה:
קונו ראשון - יאיר
052-8908521
עיצוב גלגלי:
שילה ב ברכע
בית אל
02-9973875 לב

חדשות ישל

שיעור הפריון הערבי בירידה הפריון היהודי – רק עולה

בשורה המוגרפית מפתיעה את חוזי השחורות: בין הירדן לים, כולל הפלשתינים וכולל הערבים אזרחי ישראל, יש כיום רוב יהודי ברור ומוצק של 67%. כך עולה מנתונים עדכניים שאסף הדמוגרף יורם אטינגר, ראש צוות המחקר הישראלי במכון האמריקאי־ישראלי לחקר הדמוגרפיה הפלשתינית.

בניגוד למעגת המסוכן, שהשתמש בתירוץ הדמוגרפי כדי להכשיר את עקירת חבל קטיף, הרוב היהודי מוכנס לטווח הארוך. זאת לאור הירידה בגידול האוכלוסייה הערבית והעלייה בגידול האוכלוסייה היהודית: **שיעור הפריון הערבי ירד מ־4.7 ילדים לאישה בשנת 2000 ל־3.7 במחצית הראשונה של 2006.** בשנת השישים, אגב, עמד שיעור הפריון הערבי על 9.3 ילדים לאישה! **שיעור הפריון היהודי עלה בהדרגה ל־2.8 ילדים בשנת 2006, השיעור הגבוה ביותר מבין מדינות העולם המתועש.** הרוב היהודי מתעצם גם נוכח המגמות הדמוגרפיות המעודדות בתוך מדינת־ישראל. הנוער בת־היעוון, דאג גם שנסתתר מאחורי חומות וגדרות. יש גדר? אין ערבים. יש גדר? אין בעיות ביטחוניות. יש גדר? אפשר להתעלם מהמציאות. ככה נוסה מדינת ישראל מהמזרח התיכון והותעקה אל מחוז חלומותיהם, לאזור מערבי יותר. נורמלי יותר.

אם בכל זאת תהייה בעיות ביטחון, כך סיפרו לנו, אין אלה בעיות אמת. אין סכנה ממשית למדינת ישראל מן הטרור. זהו רק "מסרד". מיד הומצאה תורת ביטחון חדשה: בתורה החדשה אין משמעות לשטח, אין צורך בחיילים של ממש, ואין צורך בצבא גדול וחזק. אז נוהל "מלחמה מנגד", באומן שרטיל. עקיצות מדוזיות וזפונעיות בלבם של המחבלים המסרידים, וכולם יירדו על ארבע ויתחננו על נפשם.

עוד הוסיפו השכנאו אותנו, שאם ניסול לקו הגבול הבינלאומי המוכר על ידי האו"ם, נזכה בהכרת אומות העולם, שהיא־היא חומת המגן מפני התקפות האויב. אין אויב, ולו האכזר והאנוף ביותר, שייצז להפר את החלטות האו"ם, ובכלל, קר שבו ואמרו, עם אויבים מדברים, לא נלחמים.

המלחמה הזאת נערה את ראשינו מתוך התרדמת שהבאנו על עצמנו. המנהרות בכרם שלום וה"עצמים המעופפים" מעזה ומלבנון (כל הזכויות שמורות לדב ויינקלו) מוטטו את קונסטציית הגדר. מסתבר שאין בעצם שום חומה שתשמש לעמוד בפרצי השואה הנגאים אלינו מהאיסלאם.

רציונו להאמין שאנחנו מדינה כל המדינות ושאת תקציב הביטחון הגדול שלנו ניתן לקצץ בלי סוף. רציונו להרגיש לרגע כמו שלישים של אימפריה רחבת מימדים שיכולה לחלק נתחים־נתחים מהשטחים הנעצומים שלה לכל מי שרק רוצה, והנדמנו לשכוח שבין לירדן כשישים קילומטרים בלבד. רציונו להיות נורמליים.

ביום בהיר אחד הסביר לנו טרוריסט נחוש אחד בשם נסראללה שבעצם אנחנו מאבד פגיעים. אנחנו שלוחה של מדינת ישראל מגבול אחד כמעט עד לגבול האחר בלי למצמץ. ביום בהיר אחד גילינו שלהיות "נורמליים" במזרח התיכון זה בעל חשיבות רבה.

אנו מקווים ומאמינים שהתנערות הקיץ הזה לא תהא כשריטה קלה בעור תודעתנו, אלא פתח תקווה להתפכחות אמת מאשליות. מצפה לנו עבודה קשה לשיקום ביטחוננו הלאומי ובניינו, הפעם, על אדני יסוד מפוכחים. ●

בין החרב לאספרסו

מתארגנת קבוצה להסרת משקפים בלייזר ברשת מרפאות אריאל בשיטה הבטוחה בעולם ללא חיתוך הקרנית

מחיר קבוצתי: ₪5400

בדיקת התאמה חינם וללא התחייבות לפרטים והרשמה: 052-5666947

שירים שאלעזר אהב

דיסק אוסף מרגש לזכרו של החייל הקדוש אלעזר שמאי ליובביץ הי"ד שנרצח לפני 4 שנים בדרכו הביתה לחברון

דיסק הכולל 13 שירים עם מיטב האמנים

● עדי רן ● סיני תור ● אהרון ראל ● אוהד בצר ● הרב קרליבך ● ועוד...

במחיר 25 ₪ בלבד • 5 ₪ דמי משלוח

הבטחת קודש לקח לזכר אלעזר הי"ד

להזמנות: 052-5666947

מבט של תוצר

אל מול דיוני ההלכה ומחלוקות הרבנים בהלכות ציבור, **עומד הנוער הכתום וסימני שאלה וקריאה משתמשים בו בערבוביה.** לעיתים קרובות הוא נדרש להכריע לבדו בשאלות שגם גדולי ישראל מתחבטים בהן שוב ושוב. **מדור זה מיועד לבני הנוער ובו יושמע קולם ועמדתם בסוגיות שעומדות בפניהם אל מול המציאות המורכבת שבה אנו חיים.**

עובדה יהודיה היא כי רוב רובו של הציבור הכתום שנאבק בשטח היה שומר תורה ומצוות, אפילו מתוך יש"ע עצמה ישנם אלפים רבים של יהודים שאינם שומרי תורה ומצוות שלא השתתפו במאבק. איך אפשר לקרבם למאבק ולתקן את המצב? אולי כדי לעשות 'פנים אל פנים' עם שכנינו ש"ע לפני שנפנה אל החוץ?

מירז שמאל | בת עשרים | ירושלים

דרושים אחים למאבק

מבין אלפי הכיפות הכתומות גיששו עיניי אחר אחיי גלויי הראש, ולצערי מעטים – מבין הראשים הרבים שהיו נוכחים בהפגנות השונות – היו ניציצי המחנה החילוני. **אני מנסה להבין, לאן 'נעלמו' 80 אלף מתנחלים חילוניים? אלו שהיו למיטב הבנתי אמורים להתגיים ראשונים למאבק ולמנוע את תחילת העקירה שחלילה יכולה אף להגיע ליישובם, לביתם האישי. ולאן נעלמו מאות אלפי החילוניים התומכים במאבק?**

אפשר לחצע מספר תשובות אפשריות שאפשר ורצוי לתקן גם בימים בהם המאבק לא תופס כותרות.

הכרזות, הסטיקרים, ההצהרות שליוו את תקופת המאבק צפים ועולים ב: "עם הנצא לא מפחד מדרך ארוכה", "יהודי לא מגרש יהודי", "ארץ ישראל לעם ישראל". כל אלו כוללים פניה שנראית מכוונת מאוד כלפי הציבור המקוטלג כשומרי המצוות.

ליהודי שלא למד את נצח ישראל להמה"ל ולא גדל על ברכי האמונות והמילים הגדולות, המילים הללו נשמעות זרות. ייתכן שהיה צורך בשימוש רחב יותר בנימוקים רציונאליים, כמו היבטים ביטחוניים ואסטרטגיים, ופחות שאלות ערכיות.

אפשרות נוספת לעובדה המצערת לחסרונם של האחים שאינם שומרי תורה ומצוות היא כנראה העובדה שאף אחד לא פנה אליהם, והמאבק כולו נישא על הציבור בעל הכיפה הסרוגה־כתומה.

הנוהגת המאבק, הייתה מורכבת ברובה מרבנים ואנשי ציבור שומרי מצוות. מבין אנשי מועצת יש"ע נמנה רק יהודי יקר אחד כנציג החילוניים: חסדאי אליעזר, ראש מועצת אלפי מנשה. מעבר לכך, כנראה שהציבור הדתי הוא ציבור שקל יותר לגייס למאבקים ציבוריים. מספיקה מילה של ראש ישיבה, הירתמות של רכז קהילה, טלפון לקומונרית או לרכז הנוער ויש לך כוח מספרי ועוצמתי איתן.

באופן אישי אני חיימת להודות שכן נתקלתי בחילוניים חדורי אידיאולוגיה, שהגיעו לגוש קטיף כדי להשתתף במאבק. כבת שירות לאומי במורג, פעלתי יחד עם הסטודנטים חברי "תא כתום" ונדהמתי לגלות מספר לא מבוטל של סטודנטים חילוניים שהגיעו לגוש. החילונים הדתיים בתא כתום קיימו מרקם של חיים משותפים וסובלניים בימים שבהם שהו יחד בגוש. במועדון החברים של מורג, שהפך לחדר האוכל של השב"חים, ראינו מדי יום ישיבה בצוותא של עצירים שאינם דתיים יחד עם בני ישיבות.

לצערי זז הייתה דוגמא מצומצמת שלא לימדה על הכלל, שאולי בתוכה חבר הסתרנו הכללי למצבנו – למשיח כנראה לא תהיה כיפה בצבע מסוים.

מירז שמאל

אריאל גלבוע | סטודנט (חילוני) תא כתום | ירושלים

שותפים בדרך

לציבור החילוני יש היסטוריה ארוכה ומפוארת במאבקים למען ארץ ישראל. החל בהקמת התנועה הציונית, תנועות ההתישבות הגדולות וכלה בהפגנות הסוערות בימי אוסלו. לאן נעלם ציבור זה במאבק האחרון והאם ניתן לגייסו למאבק הבא?

ובכן, הסיבה המרכזית בגינה נעדר הציבור החילוני מהמאבקים על ארץ ישראל הוא פגיעה ושחיקה חמורה בזהות היהודית שלו.

לפני שאמשיך אני רוצה לעשות הבחנה בין שני סוגים של יהודים חילוניים בהבחנה זו מדברת על חילונים אשר רואים את עצמם כיהודים (לא מחויבים לשמירת מצוות אבל מחויבים לקיום מדינת ישראל ולעם ישראל לפי תורת ישראל) אל מול מיעוט בקרב החילונים אשר כל קשר בינם לבין היהדות הינו מקרי בהחלט ויהיו מוכנים לעזוב את הארץ עם המטוס הראשון.

את הסוג השני אין טעם לנסות ולגייס למאבק. לעומת זאת ישנם יהודים חילוניים שהמוויים את הרוב בארץ, שסובלים כיום מאובדן זהות יהודית. בתי הספר לא מחנכים מספיק לאהבת הארץ, תנועות הנוער מדברות על ערכים אוניברסליים ולא מדגישים את הפן היהודי, ובמקביל לא קיימות קהילות, כמו בציבור הדתי, שישמרו על הזהות הזו.

בתקופתו של בן גוריון השתתה הזהות היהודית על התנ"ך. אחד הבעיה דיבר על ציוונות חילונית בעלת מרכיבים יהודיים חזקים. ברל כצנלסון למד נמרא כל יום. אפילו הרצל, שנתפס בתחילת דרכו כמתבולל הכהיר חד משמעית – "הציוונות היא קודם כל חזרתנו אל היהדות עוד לפני חזרתנו אל מדינת היהודים".

על מנת לחבר את היהודים החילונים למאבק על ארץ ישראל יש לחזק בהם את זהות היהודית שמבוססת כנאמר לעיל על אמונה שארץ ישראל שייכת לעם היהודי לפי תורת ישראל. ברגע שרוח זו תפעם ביהודים החילונים, הם יתחברו למאבק.

על מנת לעשות, על הציבור הדתי לזכור שני דברים חשובים:

ראשית, אין משנה שהחילונים היהודים אינם מחויבים לשמור מצוות. האמונה בערכים לעיל משותפים לדתי ולחילוני ולכן במאבק על ארץ ישראל למעשה לא צריך להבחין בין דתי לחילוני.

שנית, לאור לקחי המאבק למניעת הגירוש בגוש קטיף, ישנה חובה לתת ליהודים החילונים את האפשרות להשתתף בלי להרגיש שזה. להתחשת העניין – הפגנה שמתחילה בתפילת מנחה המנית שמתקיימת בהברדת נשים – בגרים, כשהדברים בה הם רק רגעים ונחתמת בקריאה ש"השם יעשה הטוב בעיניו" – למשפחה החילונית – היהודית המצוועת בלתי אפשרי להתחבר לזה.

ולכן, מהרגע שנכפה על הציבור הדתי להיאבק למען גוש קטיף ומועצת יש"ע לקחה את שרביט ההנהגה (בניגוד למאבק בהסכמי אוסלו – שם הליכוד הוביל את המאבק ולכן היו בו חילונים רבים), היה עליה להבין שהיא לא מייצגת רק את הציבור הדתי־לאומי, אלא היא כעת שליחתו של העם היהודי כולו היושב בציון – עם ישראל. וכזכאת עליה לתת לכל העם להצטרף למאבק.

לסיום, הדתיים והחילונים שותפים בדרכם היהודית. יש צורך מייידי בחיזוק הזהות היהודית ע"י הקמת קהילות, תנועות נוער ומסגרות חינוכיות חלופיות אשר יובילו להתחברות הגדולה במאבק הבא.

עם הנצא לא מפחד מדרך ארוכה.

אריאל גלבוע

בגלינן הבא בעז"ה תעלה לדיון השאלה: **בימי הרחמים והסליחות נוהגים כל בית ישראל לערוך חשבון נפש בינם לבין עצמם ולעשות תשובה במישור הפרטי והכללי. האם היו טעויות במישור הציבורי שגילינו לתקנו בשנה הבאה? מה נוכל לעשות טוב יותר כדי למצוא חן בעיני אלוקים ואדם?** את דעתכם ניתן לשלוח לדוא"ל: m@myesha.org.il המאמר עד 350 מילים. נא לציין שם, גיל ומקום מגורים.

מורידים את המשכנתא מהגב!

10 שנים השתתפות במשכנתא על חשבוננו!

הזדרזו!

המבצע מוגבל ל-45 הרוכשים הראשונים בלבד

לרשימת היישובים המשתתפים במבצע:

מרכז מידע אמנה

1-800-260-240

בתי אמנה

שרות זה האמנה

בניה ופיתוח ברמה גבוהה

אחריות לכל בית

מענה טלפוני מהיר ויעיל במשך כל שעות היום

שרות זמין של אנשי מקצוע

מחויבות להמשך מפעל התתישבות

תלמים על בית משלכם אבל חששים מהמשכנתא?

קנו בית איכותי של בתי אמנה באחד היישובים המשתתפים במבצע ותקבלו כ - 500 ₪ בכל חודש, משך 10 שנים, ישרות לחשבון המשכנתא שלכם.

לחסוך מהמשכנתא ולגור בבית חדש כמו שתמיד רציתם - מהיום, זה לא חלום. זה בתי אמנה.

בס"ד

כשהחומר והרוח נפגשים...

כולם מרווים!

יש שתמצא בבית מדרש...
יש שתמצא בטלוויזיה...
יש שתמצא במחבר...
יש שתמצא בבית...סתם.

אבל את כולם תמצא בג'מבורי!

להמשך הפעולת חצר הג'מבורי הנייד (כפי שפעלנו בישובי הצפון) דרושים מתנדבים בעלי אוריינטציה חינוכית מכל הארץ להרחבת תאי הפעולה. צוות המתנדבים שיקבל לידיו את ערכת חצר הג'מבורי, יקלוט לתא הפעולה בעיר את ילדי המקום, ויחד עם צוות ההדרכה יסמינו תוך כדי משחק ערכי שותפות, אהבה ואחדות בקרב הילדים.

להפעלת הג'מבורי באזור מגוריך הפעילי של 1000 ש"ח בלבד במקום 10,000

עצמאות לילדים זה שמחה

להזמנות ותרומות 1700-5000-39

המנה שבעל כמנה אורחים בגוש קטיף, ומנה סיוע בחיית הצמון

בס"ד

החלכחות

לעתים אין לאדם ברירה אלא לצטט דווקא מתוך דבריהם של מתנגדיו הגדולים ביותר. על אחת כמה וכמה כשמתנגדיו משונים דעתם ומעמם, והופכים עונם בשקם מכחול לכתום. שוב אנו מתבוננים אל אמירותיהם של אנשי שמאל מהימים האחרונים. שוב לא נותר לנו אלא לצטט את אותם אלו שביקשו להחריב בתינו ונתתה המציאות מדעקת לעוצרם. צדיקים משונים נאמרת בידי אחרים.

מירב מיכאלי

מנחת טלוויזיה ושדרנית רדיו; יזדוה כמחזיקת דעות שמאל; פעילה למען זכויות אדם וקידום מעמד האישה:

"עכשיו, אחרי המלחמה הכושלת בלבנון, ומשהתפרסמו מסקנות הוועדה שבדקה את תוכנית ההתכנסות ומצאה שהיא רעה מאוד - יש לקוות שלא נגלה שגם אולמרט הוא נרקיסיסט, שהולך עם הראש של כולנו לתוך קיר ההתכנסות". ●

מאמר ב – YNET כ"ג אב 17.8.2006

יאיר לפיד

עיתונאי, סופר ומנחה טלוויזיה ישראלי, בעל טור אישי במגזין "שבעה ימים".

בטורו האישי כתב כשבוע לאחר פרוץ המלחמה: **"יצאנו מלבנון וחיזבאללה נוקפים אותנו מלבנון. יצאנו מעזה וארגוני הטרור נוקפים אותנו מעזה. הגזרה השקטה ביותר כרגע, (ולא שמישהו מוכן להתחייב על זה גם להבא) היא ביהודה ושומרון. אפילו אצל השמאלנים הכי גדולים מתגנב פתאום הרהור כפירה: אז אולי זה לא הכיבוש?" ●**